

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě jednal dne 19. dubna 2018 ve veřejném zasedání o **odvolání obžalovaných Karla K.,** narozeného xxx, **Karla V.,** narozeného xxx, **Ondřeje F.,** narozeného xxx, a **státního zástupce** Okresního státního zastupitelství v Opavě proti rozsudku Okresního soudu v Opavě ze dne 20. 9. 2017 č.j. 27 T 11/2017-3177 a v senátě složeném z předsedy JUDr. Vladislava Topiarze a soudců JUDr. Čestmíra Dudy a JUDr. Šárky Zacharové rozhodl

takto:

I.

Podle § 258 odstavec 1 písmeno b), c), d) trestního řádu se k odvolání obžalovaných Karla K., Ondřeje F. a Karla V. napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu, přičemž výroky o trestech ohledně obžalovaných Karla K. a Ondřeje F. se podle § 258 odstavec 1 písmeno d), e), odstavec 2 trestního řádu **zrušují** též z podnětu odvolání státního zástupce.

S přihlédnutím k ustanovení § 259 odstavec 3 písmeno b) trestního řádu se **nově** rozhoduje takto:

Obžalovaní

1. **Karel K.,** narozen xxx v xxx, bytem xxx,
2. **Ondřej F.,** narozen xxx v xxx, bytem xxx,
3. **Karel V.,** narozen xxx v xxx, bytem xxx,

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juříčková.

jsou vinni, že

v období nejméně od 30. 7. 2013 do 5. 11. 2013 v xxx, a jinde, obžalovaný Karel K. jako vedoucí provozu xxx, obchodní firmy Jaroslava K. – M., obžalovaný Ondřej F. jako řidič uvedené firmy nejméně v období od 8. 8. 2013 do 5. 11. 2013 a obžalovaný Karel V. jako vedoucí provozovny xxx, firmy Jaroslava K. – M. nejméně dne 30. 7. 2013, v rozporu s povinnostmi vyplývajícími z jejich pracovního poměru, kdy byli povinni dodržovat právní předpisy vztahující se k jimi vykonávanému druhu práce, po předchozí dohodě a za vzájemné součinnosti ve snaze získat finanční prospěch prodejem masa z jatečných zvířat, která by pro svůj špatný zdravotní stav neprošla povinnou veterinární kontrolou úředním veterinárním lékařem, jež by osvědčila, že maso je pro lidskou spotřebu nezávadné, v případech popsanych níže pod bodem 1-11), vykupovali od chovatelů na území Moravskoslezského, Olomouckého a Zlínského kraje jateční zvířata, která nechali porazit na Jatkách firmy Jaroslava K. – M. v obci xxx, aniž by prošla uvedenou veterinární kontrolou nebo veterinární kontrolou prošla, avšak úřednímu veterinárnímu lékaři byly zamlčeny důležité údaje týkající se zdravotního stavu zvířat či nedodržení ochranné lhůty po podání léčivého přípravku, čímž vědomě porušovali ustanovení § 18 odstavec 1 písmeno b), § 19 odstavec 2, 20 odstavec 1, 21 odstavec 12, 23 odstavec 1 písmeno e) zákona o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů č. 166/1999 Sb., následně maso těchto jatečných zvířat dodávali jednotlivým odběratelům jako maso zvířat pro lidské zdraví bezpečné a nezávadné; maso však nedosahovalo deklarované a požadované kvality zejména ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002 ES, č. 852/2004 ES a č. 853/2004 ES a tak uváděli do spotřebitelské sítě maso jatečných zvířat, které nebylo pro lidské zdraví bezpečné, naopak bylo pro lidské zdraví škodlivé, a to tím, že jednak mohlo dojít k šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířete na člověka nebo ke zvýšení rizika vzniku alergických reakcí, či k ohrožení zdraví spotřebitele rezidui požitého léčivého přípravku, přičemž za prodej takového masa obohatili obžalovaní Karel K. a Ondřej F. firmu Jaroslava K. – M. o částku ve výši **nejméně 68 364 Kč**, přičemž

1. dne 30. 7. 2013 na xxx, obžalovaný Karel K. na základě předchozí telefonické informace od chovatelky Miluše L., že v místě bydliště porazili 2 ks jehňat a 1 ks berana, protože zvířata trpěla průjmy a u jednoho z nich po porážce zjistili, že mělo úplně černé plíce, převezl zvířata na jatka s vědomím, že nemocná zvířata a zvířata bez dodání informace o potravinovém řetězci jsou vyloučena z porážky a ve snaze nechat zpracovat maso i z takovýchto kusů pro lidskou spotřebu a zastřít špatný zdravotní stav, byla tato zvířata dovezena na jatka bez průvodního listu dobytka „Informace o potravinovém řetězci“, po přijetí na jatka nebyl u těchto zvířat proveden jakýkoli evidenční záznam, nebyla provedena veterinární prohlídka přítomným úředním veterinárním lékařem a maso z těchto kusů získané bylo po porážce zpracováno k lidské spotřebě za vědomí obžalovaného Karla V. v provozovně xxx, firmy Jaroslava K. – M., přičemž bylo objektivizováno, že maso nebylo pro lidské zdraví bezpečné a bylo pro lidské zdraví škodlivé,
2. dne 8. 8. 2013 na xxx, obžalovaný Ondřej F. na základě předchozí telefonické informace od Dany D., zootechničky ze společnosti xxx, že mají otelenou krávu, která ulehla a měla před 3 dny píchnutý léčivý antibiotický přípravek zn. Cefalexin, a přes polévání studenou vodou nevstala, dovezl tento kus registračního čísla CZ 188463981 na jatka s vědomím, že zvíře by mělo být nemocné a léčené s nedodržením ochranné lhůty, tedy vyloučeno z porážky a ve snaze zpracovat maso i z tohoto kusu pro lidskou spotřebu s vědomím obžalovaného Karla K. zastřel špatný zdravotní stav zvířete včetně skutečnosti, že nebyla dodržena ochranná lhůta

po podání výše uvedeného antibiotického přípravku, kdy v informaci o potravinovém řetězci nebylo ke zdravotnímu stavu hovězího dobytka nic uvedeno, dané informace přítomnému úřednímu veterinárnímu lékaři nesdělil, čímž docílil, že uvedený kus dobytka byl po porážce zpracován k lidské spotřebě a odebrán dosud neustanoveným odběratelem, přičemž bylo objektivizováno, že maso nebylo pro lidské zdraví bezpečné a bylo pro lidské zdraví škodlivé,

3. dne 12. 8. 2013 na xxx, obžalovaný Ondřej F. na základě předchozí telefonické informace od Jany S., zootekničky ze společnosti xxx, že má kravku napíchnutou na nohy, která leží a má ještě zítřa ochranu, dovezl tento kus registračního čísla CZ 183971971 na jatka, kdy ve snaze nechat zpracovat maso pro lidskou spotřebu, zatajil přítomnému úřednímu veterinárnímu lékaři špatný zdravotní stav zvířete včetně skutečnosti, že nebyla dodržena ochranná lhůta pro podání léčivého přípravku na léčbu onemocnění končetin, kdy v informaci o potravinovém řetězci nebylo ke zdravotnímu stavu hovězího dobytka nic uvedeno, čímž docílil s vědomím obžalovaného Karla K., že maso o hmotnosti 288,9 kg z tohoto kusu získané bylo po porážce prodáno ke zpracování k lidské spotřebě společnosti GURMÁN SEDLNICE s.r.o. IČ: 28654404, za částku ve výši nejméně 15 615 Kč, přičemž bylo objektivizováno, že maso nebylo pro lidské zdraví bezpečné a bylo pro lidské zdraví škodlivé,
4. dne 19. 8. 2013 na xxx, obžalovaný Ondřej F. na základě předchozí telefonické informace od Oldřicha B., chovatele a současně majitele a jednatele společnosti xxx, že kráva chodila, ale teď lehla a neví, zda se postaví, kdy s veterinářem zkoušeli nějaké proplachy, které však nepomohly, dovezl tento kus registračního čísla CZ 186066981 na jatka, ve snaze nechat maso zpracovat pro lidskou spotřebu, s vědomím obžalovaného Karla K. zatajil přítomnému úřednímu veterinárnímu lékaři špatný zdravotní stav zvířete včetně skutečnosti, že nebyla dodržena ochranná lhůta pro podání dosud nezjištěného léčivého přípravku, kdy v informaci o potravinovém řetězci nebylo ke zdravotnímu stavu hovězího dobytka nic uvedeno, a tak docílil, že maso o hmotnosti 210,5 kg z tohoto kusu získané bylo po porážce prodáno ke zpracování k lidské spotřebě za částku ve výši nejméně 10 893 Kč a odebráno dosud neustanoveným odběratelem, přičemž bylo objektivizováno, že maso nebylo pro lidské zdraví bezpečné a bylo pro lidské zdraví škodlivé,
5. dne 2. 9. 2013 na xxx, obžalovaný Ondřej F. na základě předchozí telefonické informace od Davida K., zaměstnance chovatele Miroslava P. z xxx, že by potřeboval krávu na „nutku“ s tím, že doktor říkal, že je to infekce a nemůže na zadní nohy, dovezl tento kus registračního čísla CZ 134453981, postiženého infekčním onemocněním pohybového aparátu (oslabený a neschopný chůze) na jatka s vědomím obžalovaného Karla K. a ve snaze nechat zpracovat i maso z tohoto zvířete pro lidskou spotřebu, zatajil informaci o zdravotním stavu jatečního zvířete přítomnému úřednímu veterinárnímu lékaři, kdy v informaci o potravinovém řetězci nebylo ke zdravotnímu stavu hovězího dobytka nic uvedeno, čímž docílili, že maso o hmotnosti 285,3 kg z tohoto kusu získané bylo po porážce prodáno ke zpracování k lidské spotřebě společností ALIMA-CZ, s.r.o. IČ: 260105577 za částku ve výši nejméně 14 764 Kč, přičemž bylo objektivizováno, že maso nebylo pro lidské zdraví bezpečné a bylo pro lidské zdraví škodlivé,
6. dne 5. 9. 2013 na xxx, obžalovaný Ondřej F. na základě předchozí telefonické informace od Zdeňka F., vedoucího živočišné výroby xxx, že má „smutnou“ krávu a bude „smutná“ ještě 4 dny, ale myslí si, že je schopna chůze, dovezl tento kus registračního čísla CZ 127430972 na jatka, ve snaze nechat zpracovat maso i z tohoto zvířete pro lidskou spotřebu, s vědomím obžalovaného Karla K. zatajil informaci o zdravotním stavu jatečního zvířete přítomnému úřednímu veterinárnímu lékaři, včetně toho, že u krávy nebyla dodržena ochranná lhůta

pro podání dosud nezjištěného léčivého přípravku, kdy v informaci o potravinovém řetězci nebylo ke zdravotnímu stavu hovězího dobytka nic uvedeno, čímž docílili, že uvedený kus dobytka byl po porážce zpracován k lidské spotřebě a odebrán dosud neustanoveným odběratelem, přičemž bylo objektivizováno, že maso nebylo pro lidské zdraví bezpečné a bylo pro lidské zdraví škodlivé,

7. dne 16. 10. 2013 na xxx, obžalovaný Ondřej F., po dohodě s obžalovaným Karlem K. na základě předchozí telefonické informace od chovatele Jana M. z obce xxx, že má krávu bez papírů a ta má v sobě mumifikované tele, ve snaze nechat zpracovat maso i z tohoto kusu jatečního zvířete pro lidskou spotřebu s vědomím, že by mělo být vyloučeno z porážky pro jeho špatný zdravotní stav, nemožnost identifikace a absenci informace o potravinovém řetězci, dovezli tento kus dobytka na jatka, a to bez průvodního listu dobytka „Informace o potravinovém řetězci“, záměrně po přijetí na jatka nebyl u tohoto zvířete proveden jakýkoli evidenční záznam, nebyla provedena veterinární prohlídka přítomným úředním veterinárním lékařem a přesto maso o hmotnosti nejméně 280 kg z tohoto kusu získané bylo po porážce prodáno ke zpracování k lidské spotřebě společnosti INPOST, spol. s r.o. IČ: 00568023 za částku ve výši nejméně 16 100 Kč, přičemž bylo objektivizováno, že maso nebylo pro lidské zdraví bezpečné a bylo pro lidské zdraví škodlivé,
8. dne 18. 10. 2013 na xxx, obžalovaný Ondřej F. na základě předchozí telefonické informace od Jany S. ze dne 17. 10. 2013, zootechničky společnosti xxx, že má kravku, které končí lhůta v sobotu (tj. dne 19. 10. 2013), zda ji může zítra odvézt (tj. dne 18. 10. 2013) dovezl obžalovaný Ondřej F. tento kus hovězího dobytka registračního čísla CZ 235557971 na jatka, ve snaze nechat zpracovat maso i z tohoto zvířete pro lidskou spotřebu, s vědomím, že by mělo být vyloučeno z porážky jako léčené s nedodržením ochranné lhůty, kdy v informaci o potravinovém řetězci nebylo ke zdravotnímu stavu hovězího dobytka nic uvedeno, v knize podaných léčiv nebyl u tohoto kusu uveden žádný záznam, když obžalovaný Ondřej F., jemuž tato skutečnost byla známa, danou informaci o zdravotním stavu jatečního zvířete s vědomím obžalovaného Karla K. přítomnému úřednímu veterinárnímu lékaři nesdělil a docílil tak, že uvedený kus dobytka byl po porážce zpracován k lidské spotřebě a odebrán dosud neustanoveným odběratelem, přičemž bylo objektivizováno, že maso nebylo pro lidské zdraví bezpečné a bylo pro lidské zdraví škodlivé,
9. dne 29. 10. 2013 na xxx, obžalovaný Ondřej F. na základě předchozí telefonické informace od Jany S., zootechničky xxx, že má 2 krávy, které jsou napíchané, jedna vypadá hrozně, ta druhá „zmetla“, napíchala ji, jedna chodí, ale je právě napíchaná Engemycinem, ta druhá leží, je špatná, léčili ji vším možným, má zánět střev a už se nepostaví, dovezl tento kus registračního čísla CZ 153050972 na jatka, ve snaze nechat zpracovat maso i z tohoto kusu dobytka pro lidskou spotřebu, s vědomím, že zvíře by mělo být vyloučeno z porážky jako nemocné, léčené s nedodržením ochranné lhůty pro podání léčivého antibiotického přípravku zn. Engemycin, kdy v informaci o potravinovém řetězci nebylo ke zdravotnímu stavu hovězího dobytka nic uvedeno, dané informace o špatném zdravotním stavu jatečního zvířete s vědomím obžalovaného Karla K., nesdělil přítomnému úřednímu veterinárnímu lékaři a maso o hmotnosti 212,4 kg z tohoto kusu získané bylo po porážce prodáno ke zpracování k lidské spotřebě společností ALIMA-CZ, s.r.o. IČ: 260105577 za částku ve výši nejméně 10 992 Kč, přičemž bylo objektivizováno, že maso nebylo pro lidské zdraví bezpečné a bylo pro lidské zdraví škodlivé,
10. dne 4. 11. 2013 na xxx, obžalovaný Ondřej F. na základě předchozí telefonické informace od Jany S., zootechničky společnosti xxx, aby přijeli pro tele, které má těžký zápal plic, dovezl

tento kus hovězího dobytka registračního čísla CZ 263333971 na jatka, ve snaze nechat zpracovat maso i z tohoto kusu zvířete pro lidskou spotřebu, s vědomím, že zvíře by mělo být vyloučeno z porážky jako nemocné a s vědomím obžalovaného Karla K. nesdělil přítomnému úřednímu veterinárnímu lékaři informaci o špatném zdravotním stavu zvířete, v knize podaných léčiv nebyl u tohoto kusu žádný záznam, kdy v informaci o potravinovém řetězci nebylo ke zdravotnímu stavu hovězího dobytka nic uvedeno, čímž docílili, že maso o hmotnosti 39,9 kg z tohoto kusu získané bylo po porážce zpracováno k lidské spotřebě v provozovně xxx, firmy Jaroslava K. – M., přičemž bylo objektivizováno, že maso nebylo pro lidské zdraví bezpečné a bylo pro lidské zdraví škodlivé,

11. dne 5. 11. 2013 na xxx, obžalovaný Ondřej F. na základě předchozí telefonické informace od Jany S., zootechničky společnosti xxx, zda si zase může přijet pro jedno tele, které má zase zápal plic, leží, je dýchavičné, dovezl tento kus hovězího dobytka registračního čísla CZ 659080071 na jatka, ve snaze nechat zpracovat maso i z tohoto kusu zvířete pro lidskou spotřebu, s vědomím, že zvíře by mělo být vyloučeno z porážky jako nemocné a s vědomím obžalovaného Karla K. nesdělil přítomnému úřednímu veterinárnímu lékaři informaci o špatném zdravotním stavu zvířete, v knize podaných léčiv nebyl u tohoto kusu žádný záznam, kdy v informaci o potravinovém řetězci nebylo ke zdravotnímu stavu hovězího dobytka nic uvedeno, čímž docílili, že maso z tohoto kusu získané bylo po porážce zpracováno k lidské spotřebě a odebráno dosud neustanoveným odběratelem, přičemž bylo objektivizováno, že maso nebylo pro lidské zdraví bezpečné a bylo pro lidské zdraví škodlivé,

tedy

obžalovaný Karel K. ad 1-11)

jednak

společným jednáním s dalšími osobami v rozporu s právním předpisem vyrobil úmyslně potraviny, jejichž použití k obvyklému účelu je nebezpečné lidskému zdraví a porušil takovým činem důležitou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání a uloženou mu podle zákona,

jednak

společným jednáním s dalšími osobami ve větším rozsahu uvedl na trh výrobky a zatajil při tom jejich podstatné vady,

obžalovaný Ondřej F. ad 2-11)

jednak

společným jednáním s další osobou v rozporu s právním předpisem vyrobil úmyslně potraviny, jejichž použití k obvyklému účelu je nebezpečné lidskému zdraví a porušil takovým činem důležitou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání a uloženou mu podle zákona,

jednak

společným jednáním s další osobou ve větším rozsahu uvedl na trh výrobky a zatajil při tom jejich podstatné vady,

obžalovaný Karel V. ad 1)

společným jednáním s dalšími osobami v rozporu s právním předpisem vyrobil úmyslně potraviny, jejichž použití k obvyklému účelu je nebezpečné lidskému zdraví a porušil takovým činem důležitou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání a uloženou mu podle zákona,

čímž spáchali**obžalovaný Karel K. ad 1-11)****jednak**

zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle § 156 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku, jako spolupachatel podle 23 trestního zákoníku

jednak

přečin poškozování spotřebitele podle § 253 odstavec 1 alinea 2) trestního zákoníku, jako spolupachatel podle 23 trestního zákoníku

obžalovaný Ondřej F. ad 2-11)**jednak**

zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle § 156 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku, jako spolupachatel podle 23 trestního zákoníku

jednak

přečin poškozování spotřebitele podle § 253 odstavec 1 alinea 2) trestního zákoníku, jako spolupachatel podle 23 trestního zákoníku

obžalovaný Karel V. ad 1)

zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle § 156 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku, jako spolupachatel podle 23 trestního zákoníku

a za to se odsuzují:

Obžalovaný Karel K.

Podle § 156 odstavec 2 trestního zákoníku, § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně** odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) roků.**

Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku k **peněžitému trestu**, ve výši **150 000 (stopadesát tisíc) Kč.**

Podle § 68 odstavec 1 trestního zákoníku se peněžitý trest ukládá ve výši 150 (stopadesát) denních sazeb.

Podle § 68 odstavec 2 trestního zákoníku denní sazba činí 1 000 (tisíc) Kč.

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku **se stanoví** pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **5 (pět) měsíců.**

obžalovaný Ondřej F.

Podle § 156 odstavec 2 trestního zákoníku, § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně** odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) roků.**

Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku k **peněžitému trestu**, ve výši **75 000 (sedmdesát tisíc) Kč.**

Podle § 68 odstavec 1 trestního zákoníku se peněžitý trest ukládá ve výši 150 (stopadesát) denních sazeb.

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juříčková.

Podle § 68 odstavec 2 trestního zákoníku denní sazba činí 500 (pětset) Kč.

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku **se stanoví** pro případ, že by nebyl peněžítý trest ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **3 (tři) měsíců**.

Obžalovaný Karel V.

Podle § 156 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků**.

Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně** odkládá na zkušební dobu v trvání **1 (jednoho) roku**.

II.

Naproti tomu se

podle § 226 písmeno b) trestního řádu

Obžalovaní

1. **Karel K.**, narozen xxx, bytem xxx,

2. **Ondřej F.**, narozen xxx, bytem xxx,

zprošťují obžaloby

státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Opavě č. j. 2 ZT 168/2014-229 ze dne 27. 1. 2017 pro skutek, že

v období nejméně od 30. 7. 2013 do 5. 11. 2013 v xxx, a jinde, obžalovaný Karel K. jako vedoucí provozu xxx, obchodní firmy Jaroslava K. –M., obžalovaný Ondřej F. jako řidič uvedené firmy nejméně v období od 8. 8. 2013 do 5. 11. 2013 a obžalovaný Karel V. jako vedoucí provozovny xxx, firmy Jaroslava K. – M. nejméně dne 30. 7. 2013, v rozporu s povinnostmi vyplývajícími z jejich pracovního poměru, kdy byli povinni dodržovat právní předpisy vztahující se k jimi vykonávanému druhu práce, po předchozí dohodě a za vzájemné součinnosti ve snaze získat finanční prospěch prodejem masa z jatečných zvířat, která by pro svůj špatný zdravotní stav neprošla povinnou veterinární kontrolou úředním veterinárním lékařem, jež by osvědčila, že maso je pro lidskou spotřebu nezávadné, v případech popsaných níže pod bodem 1-11), vykupovali od chovatelů na území Moravskoslezského, Olomouckého a Zlínského kraje jateční zvířata, která nechali porazit na Jatkách firmy Jaroslava K. – M. v obci xxx, aniž by prošla uvedenou veterinární kontrolou nebo veterinární kontrolou prošla, avšak úřednímu veterinárnímu lékaři byly zamlčeny důležité údaje týkající se zdravotního stavu zvířat či nedodržení ochranné lhůty po podání léčivého přípravku, čímž vědomě porušovali ustanovení § 18 odstavec 1 písmeno b), § 19 odstavec 2, 20 odstavec 1, 21 odstavec 12, 23 odstavec 1 písmeno

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juříčková.

e) zákona o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů č. 166/1999 Sb., následně maso těchto jatečných zvířat dodávali jednotlivým odběratelům jako maso zvířat pro lidské zdraví bezpečné a nezávadné; maso však nedosahovalo deklarované a požadované kvality zejména ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002 ES, č. 852/2004 ES a č. 853/2004 ES a tak uváděli do spotřebitelské sítě maso jatečných zvířat, které nebylo pro lidské zdraví bezpečné, naopak bylo pro lidské zdraví škodlivé, a to tím, že jednak mohlo dojít k šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířete na člověka nebo ke zvýšení rizika vzniku alergických reakcí, či k ohrožení zdraví spotřebitele rezidui požitého léčivého přípravku, přičemž za prodej takového masa obohatili obžalovaní Karel K. a Ondřej F. firmu Jaroslava K. – M. o částku ve výši **nejméně 68 364 Kč**, přičemž

dne 26. 8. 2013 obviněný Karel K. po předchozí dohodě s obviněným Ondřejem F. na základě předchozí telefonické informace Ivany R., zootechničky xxx, že má zase napíchnutou kravičku, ať si pro ni přijedou, nechali tento kus registračního čísla CZ 177198972 dovézt xxx a ve snaze nechat zpracovat maso pro lidskou spotřebu zatajili přítomnému úřednímu veterinárnímu lékaři zdravotní stav jatečního zvířete, tedy že u něj nebyla dodržena ochranná lhůta pro podání dosud nezjištěného léčivého přípravku, kdy v informaci o potravinovém řetězci nebylo ke zdravotnímu stavu hovězího dobytka nic uvedeno, čímž docílili, že maso z tohoto kusu získané o hmotnosti 247,3 kg bylo po porážce prodáno ke zpracování k lidské spotřebě společnosti ALIMA-CZ, s.r.o. IČ: 26010577 za částku ve výši nejméně 12 798 Kč, přičemž bylo objektivizováno, že maso nebylo pro lidské zdraví bezpečné a bylo pro lidské zdraví škodlivé,

čímž měli spáchat

dílčí útok jednak pokračujícího zločinu ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle § 156 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku, a jednak přečinu poškozování spotřebitele podle § 253 odstavec 1 alinea 2) trestního zákoníku,

když v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Opavě byl obžalovaný Karel K. uznán vinným ad 1)-11) jednak zločinem ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle § 156 odst. 1,2 písm. c) trestního zákoníku, jednak přečinem poškozování spotřebitele podle § 253 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku, obžalovaný Ondřej F. v bodech 2)-11) jednak zločinem ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle § 156 odst. 1,2 písm. c) trestního zákoníku, jednak přečinem poškozování spotřebitele podle § 253 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku a obžalovaný Karel V. v bodě 1) zločinem ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle § 156 odst. 1,2 písm. c) trestního zákoníku.

Obžalovaný Karel K. byl podle § 156 odst. 2 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 roků a 6 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků. Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku mu byl dále uložen peněžitý trest ve výši 70 000 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juříčková.

s tím, že podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku byl pro případ, že by nebyl peněžitý tres ve stanovené lhůtě vykonán, stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců.

Obžalovaný Ondřej F. byl podle § 156 odst. 2 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 roků a 6 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků. Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku mu byl dále uložen peněžitý trest ve výši 50 000 Kč s tím, že podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 měsíců.

Obžalovaný Karel V. byl odsouzen podle § 156 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 roků, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolání všichni tři obžalovaní, zaměřené do všech výroků rozsudku, a taktéž v neprospěch obžalovaných Karla K. a Ondřeje F. státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Opavě zaměřené do výroku o trestu.
3. Obžalovaný Karel K. v odvolání vyhotoveném zvoleným obhájcem okresnímu soudu vytýká řadu procesních pochybení, které považuje za natolik závažné, že na jejich základě nemohlo být vydáno žádné rozhodnutí, v němž by bylo možno jej uznat vinným. Předně má za to, že nelze vycházet z odposlechů, které byly pořízeny v rozporu se zákonem, a okresní soud se nijak nevypořádal s námitkami obžalovaného vzneseným k těmto odposlechům a v odůvodnění rozsudku není zřejmé, proč se s těmito námitkami neztotožnil. Rovněž tak rozvedl, proč považuje obsah odposlechů za učiněný v souladu se zákonem a odvolatel má tak za to, že tento jeho závěr je nepřezkoumatelný. V této souvislosti poukazuje na skutečnost, že dne 5. 6. 2013 bylo zahájeno prověřování pro podezření, že obžalovaní měli v období od 1. 11. 2012 do 27. 4. 2013 provést v xxx porážku nejméně 32 kusů skotu bez patřičné veterinární prohlídky. Tyto odposlechy byly povoleny příkazem Okresního soudu v Opavě sp.zn. 0 Nt 1305/2013/V, V/10/2013/V ze dne 9. 7. 2013 (dále jako odposlechy 1) a tyto byly dne 2. 10. 2013 prodlouženy příkazem Krajského soudu v Ostravě (dále jen prodloužení odposlechů). Následně byly odposlechy nařízeny znovu příkazem Okresního soudu v Opavě sp.zn. 0 Nt 1308/2015/V, V/13/2015/V ze dne 17. 3. 2015 (dále jen odposlechy 2). V další části podaného odvolání odvolatele poukazuje na ust. § 88 odst. 1 trestního řádu a § 89 odst. 1 trestního řádu, kterými jsou upraveny předpoklady pro povolení odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu, které dle jeho názoru splněny nebyly, když skutek, pro který byly odposlechy nařizovány (nedovolená porážka nejméně 32 kusů skotu v období od 1. 11. 2012 do 27. 4. 2013) není ani předmětem obžaloby. Policejní orgán se tak snažil získat jakékoliv informace pro další zatím neexistující trestní řízení. K jinému účelu, než byly odposlechy povoleny, tak tyto nemohly sloužit a je nepřípustné, aby byly užívány jako obecný operativní prostředek ke zjišťování zcela nových skutečností nesouvisejících s účely, pro které byly povoleny. Z návrhu policejního orgánu na povolení odposlechů jednak vyplývá, že tyto mají sloužit právě jako obecný operativní prostředek, když jsou v návrhu uvedeny důvody jako „rozpracování případu“ nebo jako nejefektivnější způsob získání dalších důkazních prostředků, což je dle zákona nepřípustné. Okresnímu soudu je taktéž vytýkáno, že se návrhem na povolení odposlechů dostatečně nezabýval a nezkoumal, zda jsou skutečně splněny zákonné důvody pro jejich povolení. Příkaz k povolení odposlechu 2 je dle názoru odvolatele pouhým okopírováním návrhu na povolení odposlechů 1, kdy zde chybí zmínka o úvahách soudu, zda jsou splněny skutečnosti pro povolení odposlechů, není odůvodněna doba, na kterou byly odposlechy povoleny, pouze je soudem obecně konstatováno, že tato je přiměřená. Tyto námitky jsou pak směřovány i do prodloužení odposlechů, přičemž je požadováno i zajištění monitoringu účastnických čísel i v době provádění prohlídek jiných prostor, což je rovněž v rozporu se zákonnými požadavky, aby odposlechy

trvaly pouze nezbytně nutnou dobu. V případech odposlechů 2 jsou tyto požadovány po více než roce a půl vyšetřování, přičemž opět nepřinesly žádné nové skutečnosti ve vyšetřování ani nebyla podána obžaloba pro skutky v období roku 2015.

4. V bodě III. odůvodnění podaného odvolání odvolatel poukazuje na závěry okresního soudu, pokud se jedná o zvolenou právní kvalifikaci, přičemž se domnívá, že mu dosud nebylo prokázáno, že by dodané maso bylo nebezpečné pro lidské zdraví. Okresní soud se přitom dostatečně nevypořádal s jednotlivými znaleckými posudky, když znalecký posudek a jeho doplnění znalcem Ing. Brabcem a znalecký posudek docenta Pažouta mají odlišné závěry ohledně nebezpečnosti masa pro lidské zdraví. Okresní soud se těmito rozpory nijak nezabýval a nevypořádal. Okresní soud pouze ve vztahu ke znaleckému posudku docenta Pažouta konstatoval, že ani ten nemůže obžalované vyvinut z vytýkané trestné činnosti, když nalézací soud vzal za prokázané, že obžalovaný Ondřej F. s vědomím obžalovaného Karla K. předával na xxx dobytek, u kterého jednoznačně nebyla dodržena ochranná lhůta pro podání léčivého přípravku, nebo byl předmětný kus dobytka nemocen. Okresní soud se nevypořádal s tím, z jakého důvodu se přiklonil k závěrům znaleckého posudku Ing. Brabce a z jakého důvodu považuje za nesprávné závěry docenta Pažouta. S ohledem na tuto absenci považuje napadený rozsudek za nepřezkoumatelný, v němž navíc si okresní soud nesprávně vykládá porušení veterinárních předpisů, které automaticky považuje za distribuci masa nebezpečného pro lidské zdraví. Dle názoru odvolatele ne každé porušení veterinárních předpisů, i když tyto slouží k ochraně lidského zdraví, znamená automaticky ohrožení lidského zdraví, jak k tomu dospěl nalézací soud. Ve společnosti Jaroslava K. – M. bylo odebráno celkem 140 vzorků masa ke kontrole SVÚ Praha, z nichž byl pouze jeden vzorek pozitivní, jelikož u něj byla naměřena nadlimitní hodnota a ani se nepodařilo určit, ke kterému skutku se testovaný vzorek vztahuje. U předmětných jedenácti případech až na dva případy pod bodem 1) a 8) obžaloby, které byly určeny pro domácí potřebu, byla provedena veterinární kontrola nezávislými veterinárními lékaři, která potvrdila, že maso je zdravotně nezávadné a je možné ho použít k lidské spotřebě. Navíc v těchto případech bylo veterinární kontrolou rozhodnuto, že maso je použitelné po úpravě, což mělo představovat další zjištění bezpečnosti pro lidské zdraví, jak konstatoval i docent Pažout ve svém posudku.
5. Pokud znalci MVDr. Bernardy a Ing. Brabec ve svých závěrech uvádějí, že došlo k porušení veterinárních předpisů, tak znalec Ing. Brabec v doplnění svého posudku ze dne 11. 1. 2015 uvádí, že není možné popsat, v jakých znacích bylo maso z poražených kusů pro lidské zdraví nebezpečné, byť tento závěr zároveň odůvodnil tím, že dotčené kusy měly být poraženy tzv. načerno bez veterinární prohlídky, i když tyto byly provedeny, o čemž existují záznamy, které byly v průběhu trestního řízení obžalovanými předloženy. Závěr o porušení veterinárních předpisů dle názoru odvolatele ještě neznamená, že vyprodukované maso bylo nebezpečné pro lidské zdraví, o čemž kromě závěrů znalce Pažouta nebyl předložen žádný důkaz. Pokud znalec MVDr. Bernardy uzavřel, že mohlo dojít k vytvoření rezistence bakterií na určitá antibiotika při nedodržení ochranné doby, zabýval se touto otázkou obecně z pohledu veterinárního, nikoliv z pohledu lidského zdraví, jak to posoudil docent Pažout.
6. Ve vztahu ke zvolené právní kvalifikaci dle § 253 trestního zákoníku odvolatel, pokud se jedná o objektivní stránku vytýkané trestné činnosti, vylučuje, že by zatajoval nějaké vady, když postupoval v souladu s písemnými závěry Státní veterinární správy (protokol Nález prohlídky jatečných zvířat a masa) při přidělování kvality a nemohlo tak dojít k naplnění vytýkaného trestného činu. Rovněž tak mu nebyl v průběhu celého trestního řízení prokázán úmysl poškozování spotřebitele. Napadeným rozsudkem je obžalovaným vytýkáno, že měli vykupovat zvířata, která nechali porazit, aniž by prošla veterinární kontrolou, resp. prošla, ale veterinárnímu lékaři byly zamčeny důležité údaje o zdravotním stavu zvířat, přičemž pouze ve dvou případech (útoky 1 a 8) došlo k porážce bez veterinární prohlídky, nicméně se jednalo o domácí porážku, což veterinární předpisy dovolují. V ostatních případech proběhly veterinární prohlídky, s masem

bylo následně naloženo podle jejich výsledků a veterinární lékař měl vždy k dispozici veškeré dokumenty, které jsou k porážce třeba a které se přebírají od chovatelů. Za vyplnění tzv. informace o potravinovém řetězci (IPŘ) přitom zodpovídá včetně úplnosti a správnosti informací chovatel. Samotný obžalovaný vyplňování těchto dokumentů nemohl nijak ovlivnit, nebyl přítomen ani porážkám zvířat a tyto nepřebíral od chovatelů. Pokud rozdílly ve zdravotním stavu jatečných zvířat oproti údajům uvedeným v dokumentaci nerozpoznal ani veterinární lékař jako odborník, nemohl tyto rozdílly rozpoznat obžalovaný jako laik.

7. V další části odůvodnění podaného odvolání odvolatel vznáší námitky co do odůvodnění rozsudku, pokud se jedná o prokázání prospěchu jako základního znaku kvalifikované skutkové podstaty, když z odůvodnění rozsudku nelze dovodit, na jakém základě nalézací soud dospěl k závěru o prospěchu společnosti Jaroslava K. – M. ve výši 68 634 Kč. I kdyby uvedená částka byla součtem všech plnění, které daná společnost získala za prodej masa ze zvířat uvedených pod skutky 1)-11) napadeného rozsudku, pak tato částka nemůže být prospěchem, neboť je nutné od této částky odečíst minimálně náklady za pořízení jatečných zvířat, veterinární poplatky za jejich kontrolu apod. Tyto skutečnosti soud při vyčíslení prospěchu nijak nezohlednil.
8. Konečně odvolací námitky obžalovaného směřují do výroku o trestu, kdy především za nepřiměřeně přísný považuje uložený peněžitý trest ve výši 70 000 Kč, které musí zaplatit ve sto denních dávkách po 700 Kč. Tento trest odvolatel považuje za likvidační s ohledem na skutečnost, že neměl z jednání, které je mu vytýkáno, žádný majetkový prospěch. Okresní soud mu uložil tento peněžitý trest, aniž by zjišťoval majetkové poměry, okolnosti případu apod. V této souvislosti odvolatel poukazuje na daňové přiznání, dle něhož činí jeho veškeré příjmy ze závislé činnosti a podnikání 436 900 Kč a jeho měsíční příjem 36 408 Kč. Denní příjem v takovém případě přesahuje částku 1 214 Kč, z čehož po odečtení denní sazby peněžitého trestu mu zbývá 514 Kč a měsíčně 15 408 Kč. Jedná se navíc o hrubý příjem, z něhož je povinen odvádět zákonné pojištění a navíc na tom jeho příjmu je závislá celá jeho rodina, neboť manželka je v současné době na mateřské dovolené a obžalovaný má vyživovací povinnost k celkem čtyřem dětem. Uložený trest je ve zřejmém nepoměru i v částce, o kterou se měli obžalovaní vytýkaným jednáním obohatit.
9. Závěrem se obžalovaný domáhá, aby z podnětu podaného odvolání byl napadený rozsudek okresního soudu zrušen a věc vrácena soudu I. stupně k projednání a následnému rozhodnutí.
10. Obžalovaný Ondřej F. v odůvodnění podaného odvolání, jak bylo zpracováno zvoleným obhájcem, předně namítá nesprávnou kvalifikaci skutku dle ust. § 156 odst. 1,2 písm. c) trestního zákoníku s tím, že nebyly naplněny podmínky pro užití kvalifikované skutkové podstaty trestného činu ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty. Dle tohoto ustanovení je možno kvalifikovat skutek v případě, že obžalovaný poruší činem důležitou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona. Odvolatel je přitom zaměstnán jako řidič, tudíž neporušil žádnou důležitou povinnost, když nerozhoduje o žádném zpracování či prodeji potravin. Navíc ne každé porušení povinností je nezbytné považovat za důležité porušení, jak to vyžaduje zákon u předmětné kvalifikované skutkové podstaty, přičemž soud se těmito otázkami vůbec nezabýval a vycházel z podané obžaloby.
11. Další námitky odvolatel směřuje k pořízeným odposlechům, které byly dle jeho názoru nezákonné a nemohou být v řízení použity. Dle názoru odvolatele byla v řízení zcela uměle bez jakéhokoliv důvodu použita kvalifikovaná skutková podstata trestného činu s trestní sazbou s horní hranicí nejméně 8 let, aby mohly být nařízeny odposlechy telefonního přístroje obžalovaného, což je nepřijatelný postup. Příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu nebyl dostatečně odůvodněn tak, aby splňoval veškeré náležitosti dle zákona.

12. Odvolatel považuje celý rozsudek za strohý a nedostatečně odůvodněný, v němž soud zcela pominul části svědeckých výpovědí svědčících ve prospěch obžalovaných a není zřejmé, z čeho nalézací soud při svém rozhodování vycházel, takže není dostatečně odůvodněný a zároveň je nepřezkoumatelný.
13. S poukazem na právní větu ust. § 156 odst. 1 trestního zákoníku vyplývá, že výroba i opatření závadné potraviny nebo jiné potřeby se musí stát za účelem prodeje, a není tudíž trestně odpovědný, kdo takové potraviny použije k vlastní spotřebě, popř. za jiným účelem než k prodeji (např. dalším zpracováním bude její „závadnost“ odstraněna), jak vyplývá i z komentáře k trestnímu zákoníku. V případě skutků pod body ad 2), ad 6), ad 8), ad 10) a ad 11) nebylo nikde prokázáno, že by se maso prodalo k lidské spotřebě.
14. Odvolatel dále ve vztahu ke skutku pod bodem ad 2) napadeného rozsudku poukazuje na výpověď svědkyně Ing. Dany D. u hlavního líčení, která potvrdila, že odvolatele mylně informovala ohledně jí dodávané dojnice, a poté, kdy jí byl na policii přečten záznam telefonního rozhovoru, až zjistila, že popletla údaje a mylně informovala obžalovaného, že kráva je napíchána nějakým přípravkem. Následně zjistila, že předmětná dojnice byla odvezena na jatka, byla napíchána kalcium, které je bez ochranné lhůty. Dle její svědecké výpovědi nebyl užit léčivý antibiotický přípravek zn. Cefalexin a obžalovaný tak byl mylně informován, když bylo použito kalcium, u něhož není ochranná lhůta, avšak soud bez vyhodnocení těchto důkazů převzal skutek popsáný v obžalobě, což je nezbytné považovat za pochybení soudu I. stupně.
15. Ve vztahu ke skutku pod bodem 4) odvolatel poukazuje na výpověď svědka, dle níž měla kráva sežrat rukavici, přičemž žádnou jinou nemocí netrpěla, z čehož nelze dovodit, že její maso bude pro zdraví závadné, což rovněž potvrdil svědek MVDr. Ivan S., který dal krávě nálev Uni-ruminal s tím, že pokud se její stav nezlepší, může být poražena, přičemž u tohoto nálevu není ochranná lhůta a maso mohlo být dáno k lidské spotřebě. Přes tyto skutečnosti je ve výrokové části rozsudku uvedeno, že v daném případě nebyla dodržena ochranná lhůta pro podání dosud nezjištěného léčivého přípravku a není tak jasno, z čeho soud při rozhodování vycházel a tvrdil, že nebyla dodržena ochranná lhůta pro podání léčivého přípravku.
16. Pokud se jedná o skutek pod bodem 8), je dle názoru odvolatele z napadeného rozsudku zřejmé, že se zvíře bere na Inpost a není určené pro lidskou spotřebu, když je výslovně uvedeno, že maso zahrabali mezi konfiskáty a prodají pouze kůži, kterou nelze považovat za potravinu. Okresní soud tak vycházel z ničím nepodložených domněnek a spekulací, z nichž překvapivě dovodil vinu obžalovaného. Nelze konstatovat, že nebyla dodržena ochranná lhůta pro podání léčivého přípravku, když soud nemá ponětí, jaký léčivý přípravek byl zvířeti poskytnut, přičemž ne všechny léčivé přípravky mají ochrannou lhůtu.
17. Dále odvolatel zdůrazňuje, že u většiny skutků ve výrokové části rozsudku byl přítomen veterinární lékař, který prohlédl po porážce dobytek, přičemž svědek MVDr. Libor T. potvrdil, že i po porážce proběhla veterinární prohlídka a dále uváděl, že informace by měly být uvedeny v IPŘ, který je povinen vyplnit chovatel dobytka, předávající jej na porážku a nikoliv provozovatel jatek či řidič. Rovněž z výpovědí veterinárních techniků vyplývá, že tito vizuálně kontrolují svalovinu za účelem zjištění pohmožděnin, kontrolují závěsné kusy masa, např. na výskyt nějakých nádorů apod. Ze znaleckého posudku MVDr. Jana Bernardyho, Ph.D., pak vyplývá, že prohlídku vykonává vždy k tomu způsobilá osoba, tj. veterinární lékař či veterinární technik s cílem rozhodnout o požitelnosti a další manipulaci s masem, což je někdy spojené s odběrem vzorků pro laboratorní vyšetření. Ze znaleckého posudku je evidentní, že veterinární lékař provádí důkladnou prohlídku a posuzuje požitelnost. Vzhledem k tomu, že u většiny případů byl veterinární lékař přítomen, prohlídku provedl a rozhodl, zda je maso požitelné či požitelné až po úpravě, nemohlo dojít k naplnění skutkové podstaty trestného činu ohrožování

zdraví závadnými potravinami a jinými předměty. Pokud veterinární lékař prohlídku neprovádí, pak je jeho funkce zcela zbytečná. Rovněž bylo v řízení znalci uvedeno, že při případném nedostatku v informacích o potravinovém řetězci nebo nesplnění zákonných povinností provozovatelem či chovatelem je při finálním posouzení veterinárního lékaře prohlídky masa využito označení maso jako „požitelné po úpravě“. V další části podaného odůvodnění odvolání obžalovaný vytyká nalézacímu soudu, že tento ignoroval závěry znaleckého posudku MVDr. Vladimíra Pažouta, CSc., které vyznívají ve prospěch odvolatele, když ani v jednom případě neshledal maso jako zdraví závadné. Pak odvolatel poukazuje na závěry znaleckého posudku ve vztahu k jednotlivým bodům výroku rozsudku, tak jak jsou zřejmé z obsahu tohoto důkazu, který byl nalézacím soudem proveden. V souvislosti s těmito názory je zdůrazněno, že znalec závěrem uvedl, že v předloženém materiálu nenašel doklad až na jediný pozitivní vzorek s určenými antibiotiky (stopa 82), kdy představovalo maso a orgány skutečné nebezpečí nebo dokonce bylo prokazatelně poškozující zdraví konzumenta. V posuzovaných případech ad 2)-7) a 9)-12) bylo zjištěno, že všechno maso prošlo řádnou veterinární prohlídkou a bylo postupováno v souladu se závěry prohlídky orgánů Státní veterinární správy a maso z poražených zvířat proto bylo pro další použití zdravotně bezpečné, popř. bylo označeno jako „požitelné po úpravě“ tak, aby nemohlo dojít k poškození zdraví konzumenta.

18. Použití léčivého přípravku Cefalexin dle názoru odvolatele nebylo ani v jednom případě prokázáno, přičemž záznamy v IPŘ jsou povinni vyplňovat chovatelé dobytka, kteří však nejsou v projednávané věci trestně stíháni. Taktéž odvolatel zdůrazňuje, že na základě trestního oznámení Krajské veterinární správy ze dne 26. 4. 2013 bylo odebráno 140 vzorků masa, které byly podrobeny zkoumání na přítomnost antimikrobiálních látek, přičemž pouze jeden vzorek vykazoval nadlimitní množství oxytetracyklinu a i v tomto případě státní zástupkyně podmíněně odložila podání návrhu na potrestání chovatele příslušného hovězího kusu pro přečin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty z nedbalosti dle § 157 odst. 1 trestního zákoníku.
19. Pokud se jedná o procesní námítky odvolatele, tento zdůrazňuje, že původně podaným sdělením obvinění v srpnu 2014 bylo obsaženo celkem 26 skutků pro spáchání zločinu ohrožení zdraví závadnými potravinami a jinými předměty dle § 156 odst. 1,2 písm. c) trestního zákoníku, avšak toto obvinění bylo jako nezákonné a neodůvodněné zrušeno a v prosinci 2015 bylo sděleno obvinění třem osobám pro dvanáct skutků, které byly předmětem obžaloby. Odvolatel ve vztahu k zahájení trestního stíhání vůči jeho osobě dále namítá, že není zřejmé, z čeho obžaloba objektivizaci zdravotního stavu dobytka dovozuje, když znalec MVDr. Jan Bernardy, Ph.D., ve své výpovědi uvedl, že bez znalosti léčivého přípravku není možno určit ochrannou lhůtu a její případné porušení a že pokud maso poražených zvířat prošlo veterinární prohlídkou, při které bylo konstatováno, že je maso způsobilé pro lidskou potřebu, tak lze toto veterinární posouzení považovat za správné. Dobytek označený v obžalobě prošel veterinární prohlídkou MVDr. T. a MVDr. Š. a byl uznán za vhodný pro lidskou spotřebu, případně části těl zvířat byly vyřazeny do konfiskátu a některé byly určeny k podmíněné spotřebě. Nelze tak dle názoru odvolatele činit závěr, že byl zamlčován zdravotní stav zvířat ve vztahu k nesprávnému vyplňování IPŘ, jsou za to odpovědní chovatelé, kteří trestně stíháni nejsou. V této souvislosti odvolatel ke své osobě uvádí, že byl řidičem nákladního vozidla bez vysokoškolského vzdělání veterinárního směru a z případné dílčí informace nestanovil diagnózu dobytka, když ani řada soudních znalců z oboru zemědělství, odvětví veterinářství, nebyla ochotna vypracovat znalecké posudku stavu dobytka z pořízených odposlechů, jak vyplývá ze spisového materiálu i zdůvodnění státní zástupkyně týkající se absence průtahů vyšetřování. Závěrem pak zdůrazňuje, že dobytek uvedený v obžalobě prošel předepsanou veterinární prohlídkou, maso bylo posouzeno a veterinárními lékaři klasifikováno a v souladu s danou klasifikací bylo s masem naloženo, čímž nedošlo a nemohlo dojít k ohrožení zdraví spotřebitelů masem pro lidské zdraví nebezpečným a škodlivým, a proto jednání popsané pod skutky č. 2-12 nelze považovat za trestný čin. V této souvislosti odvolatel

poukazuje na skutečnost, že obžaloba byla podána pro dvanáct skutků a výroková věta rozsudku uvádí pouze skutků jedenáct, aniž by obžalovaní byli částečně v tomto směru obžaloby zproštěni, kdy okresní soud nestandardním způsobem vypustil dílčí útok pod bodem 5) obžaloby.

20. Závěrem se odvolatel domáhá, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a zprostil jej obžaloby v celém rozsahu, případně aby věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí, a to jinému senátu soudu vzhledem ke značným a zjevným pochybením soudu I. stupně.
21. Obžalovaný Karel V. v odůvodnění podaného odvolání zpracovaném týměž obhájcem, jako u obžalovaného Ondřeje F., namítá rozpory v provedených důkazech s tím, že okresní soud se jimi podrobně nezabýval a odsoudil jej, ačkoliv nebyla naplněna skutková podstata trestného činu ohrožení zdraví závadnými potravinami a jinými předměty dle § 156 odst. 1,2 trestního zákoníku ve vztahu ke skutku pod bodem 1). S odkazem na dikci tohoto zákonného ustanovení pak zdůrazňuje, že výroba a opatření závadné potraviny nebo jiné potřeby se musí stát za účelem prodeje, nikoliv za účelem vlastní spotřeby, popř. za jiným účelem než prodej (např. jako surovina, u které dalším zpracováním bude „závadnost“ odstraněna). V této souvislosti má za to, že ve výrokové větě rozsudku absentuje závěr, zda bylo maso opatřeno za účelem prodeje, což nebylo v řízení ani prokázáno, přičemž účel prodeje potraviny je jedním ze znaků skutkové podstaty uvedeného trestného činu. Z výpovědi svědkyně L. u hlavního líčení přitom vyplynulo, že měla jehňata pro svoji potřebu do klobás, tyto nikomu neprodala a zabila je sama doma. Okresní soud nevezal tuto svědeckou výpověď v potaz a pouze vycházel z obsahu odposlechů, kdy v této souvislosti poukazuje na nesprávnost předpisů, kde mělo být správně uvedeno do výrobní místo do výroby. Předmětné jehně bylo na výrobně vychlazeno pro chovatelku L., nikoliv jakkoliv zpracováno pro třetí osoby. V této souvislosti odvolatel zdůrazňuje i závěry znalce MVDr. Vladimíra Pažouta k bodu ad 1), z něhož vyplývá, že byla domácí porážka a takto získané maso lze uplatnit pouze v dané domácnosti, což se také stalo, jak uvedla svědkyně L. Mimo jiné dále znalec uvedl, že při důsledné kuchyňské úpravě je riziko až vyloučeno, jelikož maso se důsledně tepelně upravuje a obvyklý účel je konzumace po tepelné úpravě, kdy ani z tohoto důvodu nemohlo dojít k ohrožení lidského zdraví. Z pořízených odposlechů pak nelze dovodit ani naplnění subjektivní stránky trestného činu obžalovaným, neboť tento se dotazoval až po určitém jednání a nemohl tedy ani vědět, že by mohlo být maso závadné. V neposlední řadě vytýkané jednání nesplňuje ani podmínku společenské škodlivosti a mělo být zde postupováno v souladu se zásadou subsidiarity trestní represe a principu ultima ratio, vedoucí ke zproštění obžaloby odvolatele v celém rozsahu. Byla provedena domácí porážka svědkyně L. a veškeré maso použito k její osobní spotřebě, takže nedošlo k žádnému prodeji. Závěrem se odvolatel domáhá zproštění obžaloby, když s ohledem na výpověď svědkyně L. nebyla naplněna skutková podstata trestného činu, resp. rozhodnutí soudu spočívá na nesprávném právním posouzení skutku, resp. nesprávném hmotně právním posouzení.
22. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Opavě podané odvolání směřoval v neprospěch obžalovaných Karla K. a Ondřeje F., a to do výroku o trestu jednak z důvodu neuložení trestu zákazu činnosti, jednak z důvodu nesprávně uložených peněžitých trestů.
23. Oběma obžalovaným v rámci své závěrečné řeči navrhoval mimo jiné i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání v masném průmyslu, k čemuž okresní soud nepřistoupil s ohledem na dobu, která uplynula od spáchání činu, tedy od r. 2013. Taktéž dle názoru soudu jsou ostatní uložené tresty obžalovaným zcela dostačující pro jejich nápravu. S tímto závěrem se odvolatel neztotožňuje, kdy v daném případě jsou dány všechny zákonné podmínky pro uložení navrhovaného trestu zákazu činnosti a skutečnost, že od spáchání trestného činu uplynula doba čtyř roků, je v daném případě nerozhodná. Oba obžalovaní se vytýkané trestné činnosti dopustili v souvislosti s jejich zaměstnáním ve firmě Jaroslava K. – M., a to pouze z titulu svého

zaměstnání, kdy obžalovaný Karel K. byl vedoucí provozu jatek a obžalovaný Ondřej F. řidičem. Trest zákazu činnosti patří k těm trestům, které mají přímo zabránit pachateli v dalším páchání trestné činnosti a jeho smyslem je dočasně je vyřadit z možnosti vykonávat určité zaměstnání. Podmínkou pro uložení tohoto trestu ve smyslu ust. § 73 odst. 1 trestního zákoníku je skutečnost, že spáchání trestného činu bylo v souvislosti s určitou činností pachatele, v daném případě s výkonem konkrétního zaměstnání. Tato podmínka je u obou splněna a s ohledem na možnost trestné činnosti, které se obžalovaní dopustili a na dobu, po kterou ji páchali, je uložení tohoto trestu, který bude spojen se zákazem výkonu zaměstnání v provozech zabývajících se zpracováním masa, zcela namístě.

24. Pokud se jedná o uložené peněžité tresty, tak jejich výměra musí být ukládána ve smyslu § 68 odst. 1 trestního zákoníku v denních sazbách a nepostačí tak pouze uvedení souhrnné výše uloženého peněžitého trestu, přičemž tento musí být takto označen již ve výroku rozsudku a nepostačí toto uvedení pouze v rámci jeho odůvodnění.
25. Závěrem odvolatel navrhuje, aby podle § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu ve vztahu k obžalovaným Karlu K. a Ondřeji F. byl zrušen výrok o trestu a krajským soudem nově uložen obžalovanému Karlu K. trest odnětí svobody v trvání 2 roků a 6 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 2 roků, a dále peněžitý trest ve výměře 75 000 Kč sestávající ze 100 celých denních sazeb ve výši jedné sazby 700 Kč za současného stanovení náhradního trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců, a taktéž trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání v masném průmyslu na dobu nejméně dvou let. Obžalovanému Ondřeji F. uložen trest odnětí svobody v trvání 2 roků a 6 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 2 roků, peněžitý trest ve výměře 50 000 Kč sestávající ze sto celých denních sazeb s výši jedné sazby 500 Kč a se stanovením náhradního trestu odnětí svobody v trvání 2 měsíců, a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání v masném průmyslu na dobu nejméně dvou let.
26. Z podnětu podaných odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a správnost postupu řízení, které těmto předcházelo, a to jak z hlediska vytýkaných vad, tak z hlediska případných vad, které sice odvoláním vytýkány nebyly, pokud by měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, a dospěl k následujícím závěrům.
27. V řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud podstatné procesní vady, zejména porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost výroků napadeného rozsudku. Nebylo tedy důvodu k jeho zrušení podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.
28. Skutkovým zjištěním nalézacího soudu nelze vytýkat rozpornost, nejasnost nebo neúplnost, byť v případě uvedeného celkového počtu konkrétních vytýkaných případů v úvodní části skutkové věty je nesprávně uvedeno „pod bodem 1)-12)“ namísto správného „pod bodem 1) až 11)“. Rozsudek jinak nebyl z hlediska obligatorních formálních náležitostí zatížen podstatnými vadami, jeho výrok odpovídá požadavkům ust. § 120 trestního řádu a odůvodnění napadeného rozsudku přes dále zmíněné vady splňuje kritéria požadovaná zákonem v ust. § 125 trestního řádu, kdy zejména s hodnocením důkazů vedoucích k závěru o vině obžalovaných přes jejich postoj k vytýkanému jednání, kdy tito jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení nevypovídali, se okresní soud dostatečně vypořádal.
29. Odvolací námitky obžalovaných Karla K., Ondřeje F. a Karla V. směřují především do způsobu hodnocení důkazů, jež byly soudem I. stupně v řízení do vyhlášení rozsudku provedeny, a pokud se jedná o opatření a provedení důkazů, namítají zejména nezákonnost a nedostatečné

odůvodnění odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu, o kterýžto důkaz zejména opřel nalézací soud svůj výrok o vině obžalovaných.

30. Státní zástupce se v odvoláních podaných v neprospěch obžalovaných Karla K. a Ondřeje F. domáhá správného uložení peněžitých trestů těmto obžalovaným, a to způsobem odpovídajícím ust. § 68 odst. 1,2,3 trestního zákoníku a dále s ohledem na charakter vytykané trestné činnosti uložení trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání v masném průmyslu na dobu nejméně 2 až 3 let.
31. Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací konstatuje, že v projednávané trestní věci postupovaly orgány činné v trestním řízení v souladu s trestním řádem a zákonným postupem shromáždily všechny reálně dostupné pro rozhodnutí ve věci soudem podstatné důkazy. Soud I. stupně v rámci hlavního líčení důkazy shromážděné zejména v přípravném řízení řádně provedl v souladu s ust. § 2 odst. 5 trestního řádu, tyto důkazy přiléhavým způsobem vyhodnotil a dospěl až na výše zmíněnou formální vadu ve skutkové větě výroku napadeného rozsudku ke správným skutkovým zjištěním, odpovídajícím provedeným důkazům. Jinak se odvolací soud se skutkovými závěry nalézacího soudu plně ztotožnil, když tyto považuje za úplné a správné, a to z následujících důvodů.
32. Předně nutno uvést, že obžalovaní shodně napadají použitelnost stěžejního důkazu, který je usvědčuje a vyvrací jejich obhajobu, a to obsah odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu, který byl dle odvolacího soudu plně v souladu s ust. § 88 trestního řádu soudem nařízen a orgány činnými v přípravném řízení realizován a vyhodnocen tak, že mohl v dané trestní věci být podkladem pro vyvození trestně právní odpovědnosti za vytykané jednání všech tří obžalovaných. Krajský soud si v této souvislosti v rámci odvolacího řízení a doplnění dokazování vyžádal spisy Okresního soudu v Opavě sp.zn. 0 Nt 1305/2013 a Krajského soudu v Ostravě sp.zn. V 47/2013-5Nt 843/2013 a těmito jako listinnými důkazy doplnil dokazování za účelem zjištění, z jakých podkladů příslušné soudy vycházely, a to jak při vydávání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, jakož i příkazů k jeho prodloužení ve smyslu ust. § 88 odst. 4 trestního řádu na další dva měsíce. Z těchto listinných důkazů ve shodě se závěry nalézacího soudu Krajský soud v Ostravě zjistil, že odposlech a záznam telekomunikačního provozu byl podložen dostatečně důležitým zájmem, který věcně odůvodňuje učiněný zásah do práva obžalovaných na soukromí. V této souvislosti krajský soud připomíná, že trestní řízení je ovládáno zásadou vyhledávací, jakož i zásadou oficiality (§ 2 odst. 4 trestního řádu) a za důkaz tak může sloužit vše, co může přispět k objasnění věci (§ 89 odst. 2 trestního řádu). Dokonce byl-li legálně získaný odposlech a záznam telekomunikačního provozu v jiné trestní věci, může být jako listinný důkaz použit i v projednávané trestní věci a tento postup neznamená porušení zákona v případě, že je vedeno trestní stíhání pro trestné činy vyjmenované v ust. § 88 odst. 1 trestního řádu. Pokud je podanými odvoláními obžalovaných napadáno odůvodnění jednotlivých „příkazů k odposlechu“ či jejich prodloužení, tak odůvodnění těchto příkazů odpovídá ust. § 88 odst. 2 trestního řádu a jsou v něm uvedeny konkrétní skutkové okolnosti, které jejich vydání včetně doby trvání odposlechu a záznamu odůvodňují. Tyto příkazy obsahují označení trestného činu ve smyslu § 88 odst. 2 trestního řádu, dostatečné úvahy, zda získání významných skutečností pro řízení nelze zajistit a posléze dokazovat i jinými důkazními prostředky, uvedení konkrétních skutkových okolností, které odůvodňují účel odposlechu a rozvedení, proč nešlo účelu dosáhnout jinak nebo proč by bylo jinak jeho dosažení podstatně ztíženo, uvedení konkrétních skutkových okolností, které odůvodňují vydání příkazu, jakož i dobu jeho trvání. I v případě absence výslovného odůvodnění stanovené doby trvání odposlechu, případně jeho prodloužení, nezakládá tento formální nedostatek procesní vadu vedoucí k nezákonnosti tohoto důkazu, když důvody nařízení odposlechu jsou věcně odůvodněny konkrétními skutkovými okolnostmi obsaženými v odůvodněných příkazech (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 6 Tz 3/2017). Jak zjistil krajský soud z výše citovaných předložených spisů, byl v posuzovaném případě podán policejním

orgánem řádně věcně i formálně odůvodněný návrh státnímu zástupci a ten pak učinil dostatečně odůvodněný návrh na povolení odposlechu soudci. Lze tedy shrnout, že příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ve svém odůvodnění obsahuje konkrétní skutkové okolnosti, které vydání tohoto příkazu včetně doby jeho trvání odůvodňují, přičemž stanovená doba tohoto důkazu v žádném případě nepřekročila zákonem stanovený limit.

33. Ve vztahu k ostatním odvolacím námitkám obžalovaných je nutno zdůraznit, že všichni obžalovaní jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení nevyprávěli, přičemž z vytykaného jednání jsou dostatečně usvědčováni nejen obsahem pořízených odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu mezi sebou navzájem, jakož i s jednotlivými dodavateli jatečných zvířat, výpovědi svědků – chovatelů jatečných zvířat, zejména Jany S. (body ad 3,8,10,11 výroku rozsudku), Davida K., Jany S., Miroslava P., kteří potvrdili předchozí onemocnění zvířat dodávaných na xxx a taktéž nedodržení ochranné lhůty pro podávání léčiv v těchto konkrétních případech (ad 3,4,6,10,11 výroku rozsudku). O porušování konkrétních ustanovení zákona č. 166/1999 Sb. v platném znění včetně dodatku o veterinární péči (dále jen veterinární zákon), jakož i příslušných nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropy, svědčí i postup obžalovaných, jak byl doložen listinnými důkazy, které okresní soud v odůvodnění svého rozhodnutí opakovaně zmiňuje a z nichž vyplývá neexistence u některých zvířat dodávaných na xxx obžalovanými průvodního listu zvířete v podobě Informace o potravinovém řetězci (dále jen IPŘ), jehož předložení měli obžalovaní při výkupu jatečných zvířat bezpodmínečně vyžadovat (ad 1,7). Jeho nedostatečným vyplněním o informace o onemocnění dodávaných zvířat a způsobu jejich léčby, o čemž obžalovaní, jak vyplynulo z pořízených odposlechů, od dodavatelů zvířat prokazatelně věděli, došlo k zatajení informací důležitých pro rozhodování Státní veterinární kontroly o způsobilosti masa k lidské konzumaci, což potvrdili ve svých znaleckých posudcích znalci MVDr. Jan Bernardy, Ph.D., a Ing. Antonín Brabec.
34. Pokud obžalovaní v podaných odvoláních poukazují na výpověď svědkyně Miluše L., která u hlavního líčení uvedla, že maso z jí poražených jehňat měla pouze pro svou potřebu, je nezbytné kromě obsahu odposlechů zachycujícího její rozhovor s obžalovaným Karlem K., který toto tvrzení zcela vyvrací, zdůraznit skutečnost, že tato svědkyně v přípravném řízení odmítla vyprávět s tím, že svou výpověď by si mohla způsobit nebezpečí trestního stíhání, což by v případě zvířat poražených výlučně pro svou potřebu zcela jistě neuvedla, když v takové situaci by se neměla čeho obávat.
35. Námitky obžalovaného Karla V. ve vztahu k bodu 1) výroku jsou vyvráceny obsahem protokolu o odposlechu jeho hovoru se spoluobžalovaným Karlem K., z něhož vyplývají výhrady tohoto obžalovaného jako vedoucího provozovny xxx, firmy Jaroslava K. – M., ke kvalitě takto dodávaného masa na jeho provozovnu. O tom, že ovce byly dodány na předmětnou provozovnu, svědčí i obsah zachycených rozhovorů obou dalších spoluobžalovaných ze dne 30. 7. a 1. 8. 2013.
36. Ve vztahu k tvrzení svědkyně Ing. Dany D., zootechničky firmy xxx, že popletla údaje týkající se konkrétní krávy a mylně informovala obžalovaného Ondřeje F., je toto tvrzení vyvráceno nejen obsahem rozhovoru mezi oběma účastníky, v němž uváděla údaje zcela vyvracející možnost záměny skotu, ale taktéž obsahem předložené faktury a taktéž záznamem v knize příjmu skotu, který potvrzuje dodání konkrétní krávy dne 8. 8. 2013 na xxx.
37. V případě útoků pod body 3), 8), 10), 11) výroku rozsudku okresní soud důvodně vychází opětovně kromě odposlechů z listinných důkazů (IPŘ, knihy příjmů jatečných zvířat na xxx, výrobní knihy, přehledu podaných léčiv), a z výpovědi svědkyně Jany S., zootechničky společnosti xxx., která potvrdila, že jatečná zvířata byla na xxx dodávána před uplynutím ochranné doby po projednání s obžalovaným Ondřejem F. a jeho vědomím o trvání ochranné lhůty.

38. Pokud se jedná o námitku obžalovaných, že až na útoky ad 1) a ad 8) ve všech projednávaných případech proběhly veterinární prohlídky a obžalovaní nemohli ovlivnit vyplnění dokumentů k dodávaným zvířatům, je nezbytné opětovně odkázat na obsah odposlechu telefonických hovorů, jak byly k jednotlivým bodům pořízeny a zejména na závěry znalce z oboru zemědělství, odvětví veterinárního lékařství, MVDr. Jana Bernardyho, Ph.D., a jeho výpověď před nalézacím soudem, kdy se vyjádřil k okolnostem a průběhu veterinární prohlídky, jejíž součástí je posuzování požitelnosti masa z poražených zvířat s tím, že provozovatel jatek nesmí přijmout zvířata, u kterých nemá k dispozici tzv. Informace o potravinovém řetězci (IPŘ). Zároveň znalec z předloženého spisového materiálu dovedl, že na xxx docházelo k porážkám jatečných zvířat zcela bez předloženého IPŘ, případně tento jejich průvodní list obsahoval nepravdivé údaje, o kterých obžalovaní, jak opětovně vyplynulo z odposlechu, věděli, či vydávali instrukce, jak tyto údaje pozměnit či nepravdivě vyplnit, aby došlo k oklamání veterinárního lékaře a zvířata byla poražena v nevyhovujícím zdravotním stavu bez objektivního náležitého posouzení masa v důsledku nedostatku všech nezbytných informací o zdravotním stavu zvířete a bez dodržení ochranné lhůty podávaných léčivých přípravků. Znalec se přitom podrobně vyjádřil k jednotlivým útokům vytykávaným obžalovaným v bodech ad 1)-11) a zároveň specifikoval rozsah porušení taxativně stanovených povinností vyplývajících z veterinárního zákona a příslušných nařízení EP a Rady (ES). Zároveň znalec konstatoval, že u zvířat dodaných bez nezbytných dokladů nelze vyloučit, zda jim nebyly podány nepovolené nebo zakázané látky, a taktéž nelze posoudit, zda byla dodržena ochranná lhůta léčivých přípravků stanovená výrobcem či zda uplynulo 28 dní od podání léčivých přípravků, u kterých není uvedena ochranná lhůta. Dále znalec potvrdil, ve kterých případech došlo k dodání masa nevhodného k lidské spotřebě, zejména při nedodržení zákonem stanovených lhůt k ochraně zdraví konzumentů. Závěry tohoto znalce jsou podporovány i obsahem zprávy Ústavu pro kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv a taktéž zprávou Státního zdravotního ústavu Praha, které nalézací soud ve svém odůvodnění rozsudku rozvádí. Závěry tohoto znalce nestojí osamoceně a jsou v plném rozsahu podporovány závěry znaleckého posudku z oboru potravinářství, odvětví zpracování masa, Ing. Antonína Brabce, který se rovněž ve znaleckém posudku podrobně vyjádřil k jednotlivým útokům ze strany obžalovaných, kdy rozvedl, jak a v čem tito porušili zákonná ustanovení a taktéž nařízení EP a Rady (ES), přičemž jednoznačně potvrdil, že u všech uskutečněných porážek bylo maso z dobytka přijaté na xxx zdravotně závadné, vykazující nebezpečí pro lidské zdraví.

Naproti tomu zůstaly zcela osamoceny závěry znaleckého posudku znalce doc. MVDr. Vladimíra Pažouta, CSc., předloženého obhajobou, který se snažil ve svém posudku, jakož i v rámci svého výsledku u hlavního líčení, zpochybnit závěry obou předchozích znalců. Znalec MVDr. Jan Bernardy v rámci své konfrontace s tímto znalcem obhajoby setrval na svých závěrech, přičemž se dostatečně vypořádal i s argumentací znalce obhajoby. Pokud se jedná o znalce Ing. Antonína Brabce, jeho konfrontace se znalcem obhajoby již nebyla ani v rámci odvolacího řízení možná, jelikož tento dne 25. 10. 2017 zemřel. V souvislosti se znaleckým dokazováním lze okresnímu soudu vytknout, že v rámci posouzení závaznosti závěrů jednotlivých znalců pouze konstatoval, že ani posudek znalce docenta Pažouta nemůže obžalované vyvinut, a to s ohledem na ostatní provedené důkazy a z nich vyplývající závěry.

39. Krajský soud nepovažuje závěry docenta Pažouta za přiléhavé, a to s ohledem na úzké vymezení jeho odbornosti pouze na otázky týkající se následného zpracování masa po porážce jatečných zvířat a nikoliv na otázky související s jejich onemocněním, léčbou a dodržování všech předpisů v souvislosti s uskutečňováním jejich porážky na jatkách. Znalec docent Pažout navíc posuzoval otázky, které do jeho kompetence nespádají, což vyplývá i ze závěrů Ing. Antonína Brabce, znalce totožného oboru, který v závěru svého znaleckého posudku uvedl, že k posouzení, v čem a jak bylo závadové maso lidskému zdraví nebezpečné, je nezbytné použít odborných speciálních veterinárních znalostí a konkrétních zjištění pracovníků Státní veterinární zprávy na xxx. Bez této odborné kvalifikace znalec docent Pažout posuzuje otázky, k nimž nemá veterinární vzdělání ani

praxi a navíc i právní otázky, jejichž posouzení a řešení přísluší soudu, což tohoto znalce v daném případě diskvalifikuje.

40. Okresní soud tak důvodně svůj závěr o nebezpečnosti masa dodaného obžalovanými k výrobě potravin opřel o závěry již v přípravném řízení příbraných znalců, když tyto závěry jsou v souladu s ostatními provedenými důkazy, o kterých se v odůvodnění svého rozsudku zmiňuje.
41. Pokud obžalovaný Karel K. v podaném odvolání namítá absenci úvah soudu o výši prospěchu 68 634 Kč na straně společnosti Jaroslava K. – M., který má tvořit součet všech plnění získaných prodejem masa ze zvířat uvedených v bodech ad 1)-11), tato výše prospěchu vyplývá z předložených účetních dokladů o prodeji masa, nelze souhlasit s odvolací námitkou, že od takto vyčísleného příjmu by měly být odečteny minimálně náklady za vykoupení jatečných zvířat, kdy ve shodě se závěry znalce MVDr. Bernardyho tato zvířata s ohledem na jejich zdravotní stav, neměla být vůbec na xxx převzata a tudíž odpočet jejich pořizovací ceny nepřichází v úvahu.
42. Krajský soud akceptoval závěry soudu I. stupně v tom, že bylo dostatečně prokázáno, že obžalovaný Karel K. jako vedoucí provozu xxx, obžalovaný Ondřej F. jako osoba oprávněná rozhodovat o výkupu jatečných zvířat a Karel V. jako vedoucí provozovny xxx, firmy Jaroslava K. – M., jednali v rozporu s konkrétními v rozsudku rozvedenými ustanoveními veterinárního zákona a souvisejícími předpisy a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES), jimiž jsou stanoveny konkrétní požadavky a zásady potravinového práva a vědomě uváděli do spotřebitelské sítě maso jatečných zvířat, které bylo pro lidské zdraví škodlivé, a to tím, že jednak mohlo dojít k šíření nálezů a nemocí přenášených ze zvířete na člověka nebo ke zvýšení rizika vzniku alergických reakcí či k jinému ohrožení zdraví. Porušením uvedených právních předpisů porušili důležité povinnosti vyplývající z jejich zaměstnání a uložené jim podle zákona. Pokud obžalovaný Ondřej F. poukazuje na skutečnost, že byl formálně pracovně zařazen jako řidič, je nezbytné s ohledem na provedené dokazování dovodit, že ve skutečnosti byl pověřen po případné konzultaci se spoluobžalovaným Karlem K., vedoucím provozu, rozhodovat o výkupu jednotlivých jatečných zvířat a domlouvat s chovateli za to cenu výkupu. Obžalovaní Karel K. a Ondřej F. navíc svým jednáním naplnili všechny znaky skutkové podstaty přečinu poškozování spotřebitele dle § 253 odst. 1 trestního zákoníku alinea druhá, když ve větším rozsahu uváděli na trh maso zpracované z jatečných zvířat, které bylo pro lidské zdraví škodlivé. U obou právních kvalifikací se jedná o ohrožovací trestný čin, u něhož postačí, že pachatel má na prodej potravin nebo jiné předměty, jejich požití nebo užití k obvyklému účelu je nebezpečné lidskému zdraví. Jak dovodil opakovaně Nejvyšší soud ČR ve svých rozhodnutích, postačí zde k naplnění znaku nebezpečnosti lidskému zdraví srozumění obviněných s jakoukoliv, třeba i nižší mírou nebezpečnosti potravin, aniž by se srozumění muselo vztahovat na to, že maso obsahuje konkrétní životu nebezpečné látky.
43. Pokud se jedná o zvolenou právní kvalifikaci, shledal krajský soud oproti nalézacímu soudu, že jednání všech obžalovaných naplňuje znaky, a to u obou vytýkaných trestných činů, spolupachatelství ve smyslu § 23 trestního zákoníku, jehož předpokladem je spáchání trestného činu společným jednáním a úmysl k tomu směřující. K naplnění pojmu spolupachatelství pak není třeba, aby se všichni spolupachatelé zúčastnili na trestné činnosti stejnou měrou, a stačí i částečné přispění třeba i v podřízené roli, jen když je vedeno stejným úmyslem jako činnost ostatních pachatelů a je tak objektivně i subjektivně složkou děje tvořícího ve svém celku trestné jednání, jak opakovaně dovodil i Nejvyšší soud. Pokud z obsahu skutkové věty vyplývá, že na obcházení zákonných předpisů při výkupu jatečných zvířat se podíleli všichni tři obžalovaní společně a vědomě tak spolupůsobili se stejným cílem a úmyslem sebe a někoho jiného obohatit, šlo v daném případě nikoliv o souběžné odlišným motivem vedené konání tří pachatelů, jak k tomu dospěl na podkladě podané obžaloby nalézací soud, nýbrž o společné jednání všech tří obžalovaných za podmínek ust. § 23 trestního zákoníku.

44. Krajský soud proto po kasačním rozhodnutí na stejném skutkovém základě s výjimkou formální úpravy počtu útoků v úvodní části skutkové věty nově kvalifikoval jednání obžalovaných jako spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku.
45. Krajský soud z podnětu odvolání obžalovaných, jak rovněž státního zástupce, přezkoumal i výroky o trestech v napadeném rozsudku, přičemž konkrétní odvolací námitky do výroku o peněžitém trestu vznesl pouze obžalovaný Karel K., když ostatní dva obžalovaní s výrokem o trestu nesouhlasili jen proto, že podané odvolání zaměřili do výroku o vině, od něhož se výrok o trestu odvíjí a domáhali se zproštění obžaloby, stejně tak jako obžalovaný Karel K.
46. Státní zástupce zaměřil své odvolání do výroku o peněžitém trestu, když se domáhal jeho zákonného uložení u obžalovaných Karla K. a Ondřeje F. a navíc u těchto obžalovaných uložení trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání v masném průmyslu.
47. Výroky o trestech byly v projednávané trestní věci odvolacím soudem přezkoumány z hledisek ust. § 38 a § 39 trestního zákoníku, jež jsou rozhodná pro rozhodování o druhu, výměře a účelu trestu. Účelem trestu je chránit společnost před pachatelem trestných činů, zabránit odsouzeným v dalším páchání trestné činnosti a vést je k tomu, aby vedli řádný život a tím působit i na ostatní členy společnosti. Při aplikaci obecných zásad na konkrétní trestní věc musí být spolu s okolnostmi, které charakterizují osobu pachatele, hodnoceny i ostatní okolnosti, které spoluurčují stupeň škodlivosti činu pro společnost, zejména povaha a rozsah zaviněných následků. Nepochybnou motivací jednání obžalovaných byla vidina zisku z protiprávního jednání, pro které byli postaveni před soud a byl to právě zistný zájem, který spojoval obžalované v protiprávním jednání. Podmíněné tresty odnětí svobody ve výměře, jak byla mezi jednotlivými obžalovanými diferencována, odpovídají jak povaze a závažnosti vytykané trestné činnosti, tak i osobním, rodinným, majetkovým a ostatním poměrům obžalovaných, jejich dosavadnímu způsobu života a možnosti nápravy. V žádném případě nelze považovat uložené výchovné tresty odnětí svobody za nepřiměřeně přísné a jen takové by mohly být za podmínek § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu rozhodnutím odvolacího soudu zmírněny.
48. Pochybení okresního soudu pak bylo shledáno ve výroku o uloženém peněžitém trestu, který byl s odkazem na ust. § 67 odst. 1 trestního zákoníku uložen obžalovanému Karlu K. v souhrnné výši 70 000 Kč, za současného stanovení dle § 69 odst. 1 trestního zákoníku náhradního trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců a obžalovanému Ondřeji F. dle téhož ustanovení byl uložen peněžitý trest v souhrnné výši 50 000 Kč za současného stanovení pro případ nezaplacení tohoto trestu ve stanovené lhůtě náhradního trestu odnětí svobody v trvání 2 měsíců. Krajský soud v tomto směru upozorňuje, že peněžitý trest se vyměřuje dle § 68 odst. 3 trestního zákoníku v tzv. denních sazbách a v zákonem stanovených rozpětích podle § 68 odst. 1,2 trestního zákoníku, kdy počet denních sazeb se stanoví s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti. Poté se stanoví výše jedné denní sazby se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům pachatele, přičemž celková výměra peněžitého trestu je dána součinem denních sazeb a jejich výše. Je tudíž nepřipustné, aby byla soudem pouze ve výroku určena souhrnná výše peněžitého trestu.
49. Vzhledem k výše rozvedeným zásadám rozhodl krajský soud tak, že po zrušení napadeného rozsudku v celém rozsahu nově uložil obžalovanému Karlu K. úhrnný podmíněný trest odnětí svobody co do druhu a výše shodný s nalézacím soudem a dále mu navýšil dle § 67 odst. 1 trestního zákoníku peněžitý trest na částku 150 000 Kč s tím, že mu podle § 68 odst. 1 trestního zákoníku tento peněžitý trest uložil ve výši 150 denních sazeb při stanovení jedné denní sazby ve výši 1 000 Kč. Pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců.

50. Obžalovanému Ondřeji F. při uložení nezměněného podmíněného úhrnného trestu odnětí svobody krajský soud rovněž s odkazem na ust. § 67 odst. 1 trestního zákoníku navýšil uložený peněžitý trest na částku 75 000 Kč, a tento trest uložil dle § 68 odst. 1 trestního zákoníku ve výši 150 denních sazeb při stanovení jedné denní sazby ve výši 500 Kč a za současného stanovení náhradního trestu odnětí svobody dle § 69 odst. 1 trestního zákoníku v trvání 3 měsíců. K navýšení peněžitého trestu odvolacím soudem došlo s ohledem na povahu a závažnost trestné činnosti a zároveň i příjmové poměry obžalovaných, jak vyplývají z obsahu příslušného spisu, zejména rozsahu objektivně zjištěné obchodní činnosti obou obžalovaných.
51. Krajský soud naproti tomu neshledal zákonné podmínky pro uložení oběma těmto obžalovaným dalšího trestu, a to trestu zákazu činnosti dle § 73 odst. 1,3 trestního zákoníku spočívající v zákazu výkonu zaměstnání v masném průmyslu na dobu od dvou do tří let. Okresní soud přes závěrečný návrh státního zástupce tento druh trestu oběma obžalovaným neuložil s poukazem na dobu, která uplynula od spáchání trestné činnosti (r. 2013), přičemž dle jeho názoru ostatní uložené tresty jsou dostačující pro nápravu obou obžalovaných. Krajský soud se s tímto názorem nalézacího soudu plně ztotožnil, když obžalovaní se skutečně od r. 2013 nedopustili žádné trestné činnosti a jiných negativních poznatků k jejich osobám nebylo zjištěno. Lze tedy shodně konstatovat, že ostatní uložené tresty, zejména podmíněné tresty odnětí svobody se stanovením přiměřené zkušební doby jsou dostačující k nápravě obžalovaných, a to i s ohledem na navýšení uloženého peněžitého trestu. Dále je nezbytné zdůraznit, že v případě obžalovaných se jedná o zaměstnání v podstatě v rodinné firmě, v níž oba obžalovaní dlouhodobě pracují a takto státním zástupcem navrhovaný široce vymezený trest zákazu činnosti by byl pro oba obžalované prakticky likvidační a znemožnil by jim tak zároveň úhradu peněžitého trestu, který jim byl uložen. Krajský soud má proto ve shodě s nalézacím soudem za to, že k ochraně společnosti, jakož i k nápravě obou obžalovaných postačují ostatní uložené tresty.
52. Konečně jako opodstatněnou námitku shledává krajský soud odvolací námitku obžalovaného Ondřeje F., vyslovenou závěrem odůvodnění podané odvolání, již vytýká nesprávný a nestandardní postup nalézacího soudu, pokud tento vypustil dílčí útok uvedený pod bodem 5) podané obžaloby, aniž by obžalované Karla K. a Ondřeje F. obžaloby zprostil.

Jak vyplývá z odůvodnění postupu nalézacího soudu, tento ve vztahu k dílčímu útoku pod bodem 5) obžaloby po vyhodnocení provedených důkazů dospěl k závěru, že obžalovaní Karel K. a Ondřej F. nespáchali v tomto bodě činy dle podané obžaloby. Z pořízených odposlechů okresní soud dovodil, že chovatelka Ivana R. informovala obžalovaného F. o skutečnosti, že má zase „napíchnutou“ kravičku a zda pro ni přijede. Obžalovaný F. předmětnou krávu přijal, přičemž bylo zjištěno, že kráve byl aplikován přípravek HEPAGEN, který dle výpovědi této chovatelky a předložených listinných důkazů nemá stanovenou ochrannou lhůtu a tento kus mohl být přijat na jatka. Z takto provedeného dokazování okresní soud dovodil, že oba obžalovaní nespáchali skutek pod bodem 5) obžaloby, a proto jej jako dílčí útok vypustil.

53. Tento postup nalézacího soudu nelze dle názoru Krajského soudu v Ostravě s ohledem na ust. § 12 odst. 2 trestního řádu, dle něhož se skutkem podle trestního zákoníku rozumí též dílčí útok pokračujícího trestného činu, není-li výslovně stanoveno jinak, akceptovat. Jak vyplývá z obžaloby Okresního státního zastupitelství v Opavě ze dne 27. 1. 2017 sp.zn. 2 ZT 168/2014, je jednání ze dne 26. 8. 2013 popsané v bodě 5) obžaloby ve vztahu k obžalovaným Karlu K. a Ondřeji F. dílčím útokem pokračujícího trestného činu ve smyslu § 116 trestního zákoníku, a to jak zločinu ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle § 156 odst. 1,2 trestního zákoníku, tak i přečinu poškozování spotřebitele podle § 253 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku, a tudíž pokud Okresní soud v Opavě po vyhodnocení důkazů dospěl k závěru, že oba obžalovaní tento dílčí útok nespáchali, měl s ohledem na ust. § 12 odst. 2 trestního řádu o tomto dílčím útoku rozhodnout zprošťujícím výrokem dle § 226 písm. b)

trestního řádu, což neučinil a pouze tzv. vypustil tuto část žalovaného jednání z výroku svého odsuzujícího rozsudku.

54. Odvolací soud toto pochybení nalézacího soudu napravil a podle § 226 písm. b) trestního řádu obžalované Karla K. a Ondřeje F. zprostil této části obžaloby s tím, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.
55. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem bylo proto rozhodnuto tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Poučení:

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení (§ 265b/1 a)-l) nebo § 265b/2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 19. dubna 2018

JUDr. Vladislav Topiarz, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juříčková.